

„ Да докарјатъ наш'-тѫ колѧ,
 „ Тя ѹ у насъ край пѫти.
 — „ Хайде момци, я идете
 „ У насъ, тъ зимнете,
 „ Наш'тѫ кола, натъкмете
 „ И ѹк довезете.

XXXIX.

А момци-тѣ подскочихѫ
На ноги левенски
Догдѣ видишъ отиохѫ
Грабнахѫ ѹк мѫжки
Догдѣ идѣтъ догдѣ додѣтъ
Радка збрала сичко
И колѧ-тѫ догдѣ ст҃ѣкміѣтъ
Тя навърза сичко.
А момци-тѣ докарахѫ
Кола-тѫ ст҃ѣкменижъ:
Възглавници вѣтрѣ бѣхѫ
И с' чергѫ обслана.
— „ Хайде, Радке, хайде булѫ,
„ Вы напредъ идете,
„ И у кѫщи да ся готвіѣтъ,
„ Мами си кажете.

XL.

Догдѣ това говорихѫ,
Кола-та готова,
Ей момци-тѣ чи додохѫ
А дѣдо продума:
Ей масторе — на готова
Хайде скачай долу
Сега вече ще ся става
Нѣма — горѣ долу.
Сырмахъ Добри ся не мѣрда
Не можи да шевни
Я го дръжте Димо издума
Вы двама левени.